

ANEU MAR ENDINS

Un ajut per al bé de la diòcesi

El passat dia 18 de maig va produir-se una molt bona notícia per a la nostra diòcesi: el nomenament d'un bisbe auxiliar en la persona del nostre estimat mossèn Salvador Cristau i Coll, vicari general de la diòcesi i rector del nostre Seminari Diocesà. El nostre bisbe auxiliar serà ordenat, com ja sabeu, el proper dissabte 26 de juny, a la catedral de Terrassa. Des d'aquest escrit setmanal invito tots els diocesans que puguin assistir a aquest acte, unint-se espiritualment a la pregària perquè Déu beneeixi el ministeri del nou bisbe auxiliar.

Catedral de Terrassa on Mons. Salvador Cristau rebrà l'ordenació episcopal el proper dissabte

Voldria remarcar que la finalitat d'aquest nomenament és el bé de la nostra jove diòcesi, la qual ja va tenir l'alegria que un dels seus preveres, que era un molt proper i eficaç col·laborador meu com a vicari general, fos nomenat bisbe de Girona. Quan el Concili Vaticà II parla de la figura del bisbe auxiliar és molt significatiu que remarqui que aquest nomenament s'ha de fer pensant i cercant el bé de la comunitat diocesana. Val la pena recordar les paraules textuais del decret del Vaticà II sobre els bisbes. Diu així: «En el govern de les diòcesis, s'ha de proveir de tal manera a la funció pastoral dels bisbes que el bé del ramat del Senyor sigui sempre la raó suprema. Per aconseguir-ho millor, moltes vegades caldrà

constituir bisbes auxiliars, perquè el bisbe diocesà, ja sigui per la considerable extensió de la diòcesi o pel nombre excessiu d'habitants, ja sigui per circumstàncies particulars de l'apostolat o altres causes diverses, no pot complir personalment tots els deures de la funció episcopal tal com exigeix el bé de les ànimes» (CD 25).

El bé de les ànimes. Aquesta és —i ha de ser sempre en la pràctica— la raó i el mòbil de les decisions eclesials en els nomenaments. Hi ha una sentència eclesiàstica que ho diu amb molta claredat: «*Salus animarum suprema lex*»: que el bé de les ànimes sigui la suprema llei. Puc dir que aquesta ha estat la motivació del nomenament del nostre estimat bisbe auxiliar. Agraeixo al Sant Pare la seva bondat i la seva comprensió de les nostres necessitats pastorals en concedir-nos aquest ajut per al bé de tota la nostra diòcesi.

Un ajut principalment per a mi com a bisbe, en especial en funcions tan pròpies d'un bisbe com la realització de la visita pastoral —tan necessària per al bé de les comunitats cristianes— i l'atenció als sacerdots, especialment a aquells que s'inicien en el ministeri. Però també és un ajut per a tota la diòcesi, que és extensa i molt densament poblada, amb la necessitat d'una presència episcopal, que els fidels amb tota raó demanen i que és encara més necessària quan es tracta d'un bisbat jove en el qual cal preveure moltes necessitats i consolidar molts aspectes de la vida cristiana.

I encara, més enllà de les nostres necessitats diocesanes, cal fer esment de la col·laboració interdiocesana, un aspecte que no es pot descuidar. Per això, estic segur que aquest nomenament ens ajudarà també en el treball pastoral de conjunt, tant a la província eclesiàstica de Barcelona com en el conjunt de les diòcesis catalanes, i de les de la resta de l'Estat donat que els bisbes auxiliars són membres de ple dret de les conferències episcopals.

Amb aquests propòsits, disposem-nos a viure l'ordenació de Mons. Salvador Cristau com un fet que és un signe expressiu de la bondat del Senyor envers la seva Església.

† **Josep Àngel Saiz Meneses**
Bisbe de Terrassa

El bisbe de Terrassa presideix el lliurament de premis del Concurs Bíblic en la seva 25a edició

El dissabte dia 29 de maig al matí va tenir lloc el lliurament de premis del XXV Concurs Bíblic organitzat pel Grup Avant de Terrassa de la Federació de Cristians de Catalunya. L'acte es va realitzar al Centre Cultural de Caixa Terrassa i el presidí Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, bisbe de Terrassa. Simultàniament es feia el repartiment de premis a les altres diòcesis amb seu a Catalunya. En el concurs d'enguany hi ha participat 65.079 infants que han estat obsequiats amb un exemplar del Nou Testament. El concurs vol posar a l'abast dels infants —en les escoles i en els grups de catequesi— la Paraula de Déu d'una manera àgil i educativa. Compta amb la col·laboració d'un gran nombre de voluntaris i amb la participació dels mestres de religió.

GLOSSA

Valors vius aquest estiu

Som ja al mes de juny. Temps de preparació de colònies, ruïnes i campaments als centres d'esplai o als agrupaments dels moviments eclesials. Els equips de monitors amb els seus caps sovintegen les reunions: estudi del medi, planificació dels dies, distribució de responsabilitats, centre d'interès, recull de pregàries, possibles excursions, itineraris... Darrera, molta generositat, lliurament personal i desig de servei. És així perquè les coses veritablement importants no són el fruit d'un esforç intens però curt, ans al contrari són fruit d'un esforç sostingut, d'una fidelitat, fruit de la constància i la continuïtat dels seus autors i la tasca d'educar en el temps de lleure és una obra valuosa.

Aquests joves educadors són portadors d'esperança per a tots els qui confien en una joventut més sana, més forta, més compromesa, més participativa, més plena i més portadora de sentit. Són, en definitiva, portadors d'esperança en l'esdevenidor de l'Església i de la societat.

L'ofici de monitor obre possibilitats d'experimentar en situacions vitals aquelles actituds evangèliques que formen i ajuden a la vida col·lectiva. La capacitat per al diàleg respectuós i crític, quan convé, amb l'altre. El gust per les coses ben fetes. El sentit de responsabilitat i com-

promís. La disponibilitat per incorporar-se a projectes comunitaris. El desig d'augmentar la qualitat personal i col·lectiva a la llum de l'Evangelí. El no fer d'un mateix el centre únic i exclusiu de la pròpia vida. La renúncia a viure passivament i a ser simple receptor, sempre, del que altres programen o decideixen. La renúncia activa i decidida a la mentida, la frivolitat o l'absolutització del propi interès. L'esforç i la lluita decidida per demostrar que els ensenyaments de Jesús, els valors de l'Evangelí, en totes les seves dimensions, es poden viure en el dia a dia. Aquestes són actituds bàsiques que donen sentit i gruix a la vida. No s'adquireixen mitjançant discursos, sinó mitjançant experiències vitals. L'educació en el lleure és un lloc privilegiat per a fer aquesta mena d'experiències. «Estimes la rectitud? Doncs bé, les virtuts són fruit dels afanys de la saviesa, que ensenya la templança, la prudència, la justícia, la fortalesa. No hi ha res més útil en la vida dels homes» (Sv 8,7). Goso suggerir que convé que els joves educadors posin Jesús com a model i guia del seu treball. Jesús, el bon monitor, cap, educador, que escolta, que es compromet... Jesús, que sempre hi és. I hi és a totes. Com ha de ser tot bon educador.

Enric Puig Jofra, SJ

Ordenació episcopal de Mons. Salvador Cristau

► Mons. Salvador Cristau Coll, bisbe auxiliar electe de Terrassa, rebrà l'ordenació episcopal el proper dissabte dia 26 de juny a les 11 del matí a la Catedral del Sant Esperit de Terrassa.

DIUMENGE XII DE DURANT L'ANY

▶ Lectura de la profecia de Zacaries (Za 12,10-11; 13,1)

Això diu el Senyor: «Abocaré sobre el llinatge de David i sobre els habitants de Jerusalem un esperit d'afecte i de benvolença. Llavors miraran aquell que han traspassat: faran per ell un dol, com el que es fa per la mort d'un fill únic, ploraran amargament per ell, com es plora la mort del primer fill. Aquell dia hi haurà a Jerusalem un dol tan gran com el d'Hadad-Remmon a la plana de Maguedó.

Aquell dia, un doll d'aigua abundant rentarà els pecats i les immunidies de la casa de David i dels habitants de Jerusalem.»

▶ Salm responsorial (62)

R. *Tot jo tinc set de vós, Senyor, Déu meu.*

Vós, Senyor, sou el meu Déu; jo us cerco. / Tot jo tinc set de vós, / per vós es desviu el meu cor, / com terra eixuta sense una gota d'aigua. R.

Jo us contemplava al vostre santuari / quan us veia gloriós i poderós. / L'amor que em teniu val més que la vida; / per això els meus llavis us lloaran. R.

Que tota la vida us pugui beneir / i alçar les mans lloant el vostre nom. / Saciat del bo i millor, / us lloaré amb el goig als llavis. R.

Perquè vós m'heu ajudat, / i sóc feliç sota les vostres ales. / La meva ànima s'ha enamorat de vós, / em sosté la vostra mà. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Galàcia (Ga 3,26-29)

Germans, tots vosaltres, perquè heu cregut, sou fills de Déu en Jesucrist. Tots els qui heu estat batejats per unir-vos a Crist, us heu revestit de Crist. Ja no compta ser jueu o grec, esclau o lliure, home o dona. Tots sou una sola cosa en Jesucrist. I si vosaltres sou de Crist, sou descendència d'Abraham, hereus de les promeses.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluç (Lc 9,18-24)

Una vegada que Jesús es trobava pregant en un lloc apartat, se li acostaren els deixebles, i els preguntà: «Qui diu la gent que sóc jo?» Ells li respongueren: «Uns diuen que sou Joan Baptista, altres que sou Elies, altres que ha ressuscitat un dels profetes antics». Llavors els preguntà: «I vosaltres, qui dieu que sóc?». Pere li respongué: «El Messies, l'Ungit de Déu». Però ell els prohibí severament que diguessin això a ningú, i els deia: «El Fill de l'home ha de patir molt: els notables, els grans sacerdots i els mestres de la Llei l'han de rebutjar, ha de ser mort, i ressuscitarà el tercer dia.»

I deia a tothom: «Si algú vol venir amb mi, que es negui ell mateix, que prengui cada dia la seva creu i m'acompanyi. Qui vulgui salvar la seva vida, la perdrà, però el qui la perdi per mi, la salvarà.»

▶ Lectura del libro del profeta Zacarías (Za 12,10-11; 13,1)

Así dice el Señor: «Derramaré sobre la dinastía de David y sobre los habitantes de Jerusalén un espíritu de gracia y de clemencia. Me mirarán a mí, a quien traspararon, harán llanto como llanto por el hijo único, y llorarán como se llora al primogénito. Aquel día será grande el luto de Jerusalén, como el luto de Hadad-Rimón en el valle del Meguido.

Aquel día se alumbrará un manantial, a la dinastía de David y a los habitantes de Jerusalén, contra pecados e impurezas.»

▶ Salmo responsorial (62)

R. *Mi alma está sedienta de ti, Señor, Dios mío.*

Dios, tú eres mi Dios, por ti madrugo. / Mi alma está sedienta de ti; / mi cuerpo tiene ansia de ti, / como tierra reseca, agostada, sin agua. R.

¡Cómo te contemplaba en el santuario / viendo tu fuerza y tu gloria! / Tu gracia vale más que la vida, / te alabarán mis labios. R.

Toda mi vida te bendeciré / y alzaré las manos invocándote. / Me saciaré como de enjundia y de manteca, / y mis labios te alabarán jubilosos. R.

Porque fuiste mi auxilio, / y a la sombra de tus alas canto con júbilo; / mi alma está unida a ti / y tu diestra me sostiene. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Gálatas (Ga 3,26-29)

Hermanos: Todos sois hijos de Dios por la fe en Cristo Jesús. Los que os habéis incorporado a Cristo por el bautismo, os habéis revestido de Cristo. Ya no hay distinción entre judíos y gentiles, esclavos y libres, hombres y mujeres, porque todos sois uno en Cristo Jesús. Y si sois de Cristo, sois descendencia de Abrahán y herederos de la promesa.

▶ Lectura del evangelio según san Lucas (Lc 9,18-24)

Una vez que Jesús estaba orando solo, en presencia de sus discípulos, les preguntó: «¿Quién dice la gente que soy yo?» Ellos contestaron: «Unos que Juan el Bautista, otros que Elías, otros dicen que ha vuelto a la vida uno de los antiguos profetas». Él les preguntó: «Y vosotros, ¿quién decís que soy yo?» Pedro tomó la palabra y dijo: «El Mesías de Dios». Él les prohibió terminantemente decírselo a nadie. Y añadió: «El Hijo del Hombre tiene que padecer mucho, ser desechado por los ancianos, sumos sacerdotes y letrados, ser ejecutado y resucitar al tercer día.»

Y, dirigiéndose a todos, dijo: «El que quiera seguirme, que se niegue a sí mismo, cargue con su cruz cada día y se venga conmigo. Pues el que quiera salvar su vida, la perderá; pero el que pierda su vida por mi causa, la salvará.»

Sant Pere, pintura d'El Greco, Monestir de l'Escorial, Madrid

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

□ **Dilluns** (litúrgia hores: 4a setm.): 2Re 17,5-8.13-15a.18 / SI 59 / Mt 7,1-5 ■ **dimarts**: 2Re 19,9b-11.14-21.31-35a.36 / SI 47 / Mt 7,6.12-14 ■ **dimercres**: 2Re 22,8-13;23,1-3 / SI 118 / Mt 7,15-20 □ **dijous**: Is 49,1-6 / SI 138 / Ac 13,22-26 / Lc 1,57-66.80 ■ **divendres**: 2Re 25,1-12 / SI 136 / Mt 8,1-4 ■ **dissabte**: Lm 2,2.10-14.18-19 / SI 73 / Mt 8,5-17 ■ **diuenge** vinent, XIII de durant l'any (lit. hores: 1a setm.): 1Re 19,16b.19-21 / SI 15 / Ga 5,1.13-18 / Lc 9,51-62.

L'Evangeli d'avui respon a una qüestió fonamental per al cristià: *Qui és Jesús?* És una pregunta que requereix estudi, adhesió i compromís. Podem dividir la pàgina evangèlica en tres apartats: la definició autèntica de Jesús, l'anunci de la seva passió, mort i resurrecció i una catequesi parenètica sobre el seguiment del Crist.

El primer apartat ens presenta Jesús pregant en un lloc apartat, una imatge que trobem sovint en l'obra de Lluç, sobretot en els moments clau de la seva existència. Jesús sap que el final és a prop. Ha fet el que havia de fer. Ha ensenyat una nova doctrina, ha realitzat miracles, ha passat per la vida fent el bé, tot

donant testimoni de l'amor del Pare. La gent ha escoltat la seva veu i ha vist les seves obres, però no el reconeix com a Salvador. El consideren tan sols com un profeta, al mateix nivell que Elies o Joan Baptista. Pere, en canvi, dóna la definició exacta de Jesús: *Tu ets el Messies de Déu*. En altres paraules, el consagrat en l'Esperit que es presenta com la presència i la paraula perfecta i definitiva de Déu.

Jesús els imposa el silenci pel que fa a aquesta definició perquè la vol explicar amb detall, tot i que sap que les seves paraules provocaran escàndol entre els qui l'escolten. Així doncs, en el segon apartat Ell mateix es presenta com a Salvador,

però un salvador que dóna la vida per les persones que estima. Es presenta com a Messies, però mitjançant una consagració en la sang i en la creu. Es presenta com un Profeta, però rebutjat pels potents, els ancians, els grans sacerdots i els escribes.

Neix, aleshores, espontani el tercer apartat destinat a tots aquells que lliurement volen seguir Jesús en aquest destí de creu. El missatge és paradoxal: cal portar la creu cada dia. Segons Lluç, la nostra adhesió al Crist es posa a prova en la vida quotidiana, en la fidelitat a les coses petites. El dia a dia és el que compta.

Dra. Núria Calduch-Benages

COMENTARI

Qui és Jesús?

FE CRISTIANA I SOCIETAT ACTUAL

La comunitat com el lloc de la fe

Als creients ens cal, sobretot avui —quan abunden les opinions contràries a la fe—, una purificació i un enrobustiment en la pròpia fe, si volem de veritat acomplir la paraula de Jesús: «Aquesta és la victòria que venç el món: la vostra fe». L'encreuament d'opinions i la desafecció de molts respecte de la religió ens porta una vegada més a valorar la comunitat com el lloc on és plausible dir «jo crec».

Per a mi dir que l'Església és la comunió de la fe no és un eufemisme que evita el mot «Església», sinó una valoració d'aquest mot, perquè l'Església és i ha de ser intensament el lloc on hom creu amb fe viva i vertadera (una fe que actua per l'amor). L'Església, de manera misteriosa, guarda la fe. Per això, en el ritual del bateig hi ha un moment en què es diu: «Aquesta és la fe de l'Església»: en ella diem el Credo romà i el dels concilis de Nicea i de Constantinoble. En ella la Paraula i la Presència de Crist ens canvien.

Insisteixo en l'aspecte comunitari de la fe, que ens permet, fins i tot en moments de desànim, recolzar-nos en la fe dels *germans*, precisament per subratllar que la comunitat Església no és una pura comunitat humana, ni tan sols una comunitat que culmina el fet associatiu humà. Per això he emprat els mots *comunió de fe*, perquè més que un grup sociològic compacte, l'Església és una comunió que abasta Déu i els homes. És unió *mística* amb Crist: unió vivificada per l'Esperit que ens porta al Pare del Cel.

Els membres de l'Església retroben la seva identitat de membres de Crist en l'amor i el servei als humans, siguin qui siguin, amb preferència pels pobres i desvalguts.

Com va dir Benet XVI en una trobada amb els rectors de les parròquies de Roma, «cal una comunitat, lloc d'experiència progressiva de la vida de fe». Aquesta finalitat l'hauran de tenir ben present els dirigents de parròquies, moviments i associacions cristianes.

Josep M. Rovira Belloso

(*La fe cristiana en la societat actual*, Edicions 62)

DÉU NO TÉ POR

Viure en la pluralitat: l'esperit d'Assís

El gran repte del cristianisme contemporani és viure en la pluralitat religiosa. El segle xx representa un segle en el qual el cristianisme fa una experiència decisiva i inèdita amb la relació amb les altres religions. Aquesta experiència està destinada a incidir sobre la consciència de les Esglésies (per bé que ens referim en particular a la catòlica).

En l'horitzó de l'Estat cristià o de la cristiandat, en què les institucions eren amarades per l'Església i pel cristianisme, religió pública i oficial, no hi havia espai per als altres mons religiosos. Però ara, en aquest segle, les Esglésies han de fer l'experiència de viure en la pluralitat religiosa.

El Concili Vaticà II va ser profundament innovador respecte dels *altres* mons, religiosos o seculars, i va oferir nous esquemes de relació amb els no cristians, amb els laics i no creients, fet i fet amb aquell món que no es pot anomenar el món de l'Església.

Hi ha una pàgina significativa de l'esforç del pensament cristià del segle xx enfrontat amb el pluralisme: l'encontre entre líders cristians i líders de les grans religions a Assís el 1986, volgut per Joan Pau II malgrat la perplexitat d'alguns responsables catòlics, ha dibuixat una imatge eloqüent de la relació entre identitat i diferència. Entre viure la pròpia identitat i respectar la diferència dels altres. Aquesta imatge ha mostrat les religions capaces de pregar l'una al costat de l'altra, no ja l'una contra l'altra, en la dimensió de la pau com a fet íntim del creient i realitat entre els pobles.

Aquesta imatge és un punt d'arribada de l'Església del Vaticà II i de molts pioners. L'anomenat *esperit d'Assís* va molt més enllà dels confins del catolicisme i del cristianisme: és una imatge compartida de com les religions poden estar l'una al costat de l'altra, arrelades en les seves fonts d'espiritualitat i identitat, sobretot en la pregària. Identitat i diversitat, viscudes amb intel·ligència i fe, enriqueixen el món contemporani, com un suplement d'ànima.

Andrea Riccardi

(*Déu no té por*, Publicacions de l'Abadia de Montserrat)

SANTORAL

20. ✠ Diumenge XIII durant l'any. Sant Silveri, papa (536-537) i mr.; santa Florentina, vg., germana dels bisbes Leandre, Fulgenci i Isidor.

21. Dilluns. Sant Lluís Gonzaga (Màntua 1568 - Roma 1591), rel. jesuïta; sant Ramon de Roda (†1126), bisbe de Roda d'Isàvena; sant Adolf, bisbe; santa Demètria, vg. i mr.

22. Dimarts. Sant Joan Fischer (1469-1535), bisbe de Rochester, cardenal, i sant Tomàs More (1477-1535), pare de família i canceller d'estat, mrs. a Anglaterra; sant Paulí de Nola (Bordeus 355-Nola 431), bisbe, ordenat prevere a Barcelona; beat Innocenci V, papa (1276).

23. Dimecres. Sant Zenó, mr.; sant Josep Cafasso, prev. salesià; santa Agripina, vg. i mr. romana (s. III).

24. Dijous. Naixement de sant Joan Baptista, fill de Zacaries i Elisabet, parent i precursor del Senyor.

25. Divendres. Sant Pròsper d'Aquitània, bisbe; sant Guillem (†1142), abat; santa Oròsia, vg. i mr.

26. Dissabte. Sant Pelai o Pelagi, noi mr. de la castedat, a Còrdova (925), nat a Galícia, venerat a Oviedo; sants Joan i Pau (Joanipol), germans mrs.; sant David, ermità (s. v); santa Perseveranda, vg.; beata Magdalena Fontaine, vg. i mr.; sant Josep Maria Escrivà de Balaguer (Barbastre 1902-Roma 1975), prev., fund. Opus Dei.

QUERIDOS ABUELOS

Saber envejecer

Envejecer, en el fondo, es un proceso de individualización, de interiorización del individuo. Nos desprendemos del *hombre exterior*, del personaje superficial que durante

años presentábamos en los compromisos sociales, pura fachada que tenía que gustar y contentar a todo el mundo. Ahora, nos toca sacrificar a este personaje exterior, que tenía mucho de artificial, en aras de que fructifique nuestro *hombre interior*, la autenticidad que llevamos dentro, que quizá hemos tenido descuidado desde hace tiempo. Viene a ser lo que comenta san Pablo en una carta a los Corintios: «Mientras nuestro hombre exterior se va desgastando, el interior se renueva de día en día.»

Aunque la edad machaca nuestras articulaciones, disminuye la agudeza sensorial, nos hace perder la memoria y nos somete a múltiples achaques cotidianos (de ahí el dicho de que «Si nos despertamos y no nos duele nada, es que estamos muertos»), si sabemos hacerlo, disfrutaremos de la época más plétórica de nuestra vida, ¡porque envejecer es un auténtico arte, señoras y señores! Los años que median entre los primeros indicios de la vejez y el momento de despedirse definitivamente de todo lo terrenal pueden constituir la verdadera cosecha de nuestras vidas. «El joven conoce las reglas, pero el viejo las excepciones», dice un refrán.

En este sentido, los hombres y mujeres mayores debemos convertirnos en filósofos. Así las cosas, saber envejecer es para más de uno una asignatura pendiente o inexorablemente suspendida. Hay que saber envejecer con naturalidad, como la cosa más natural del mundo, asumiendo la corporal decadencia con serenidad y sencillez; eso sí, con el estilo de vida más apropiado para hacer más lento el ineludible deterioro biológico y con el mínimo artificio sobre la apariencia. Nuestra sociedad nos prohíbe envejecer. ¡Ojalá sepamos envejecer con los mínimos retoques a nuestro escaparate corporal!

Dr. Paulino Castells

(*Queridos abuelos*, Ediciones Ceac, Barcelona 2010)

ENTREVISTA

MARÍA JOSÉ MARTÍNEZ LAPEÑA

Acompanyament hospitalari

La Delegació de Pastoral de la Salut de Barcelona vetlla per donar servei espiritual-religiós, especialment, a totes les persones hospitalitzades que ho demanin, i a les seves famílies. La M. José Martínez és infermera, ha estat directora de l'Escola d'Infermeria Universitària Prínceps d'Espanya, degana del Consell Català d'Infermeria i, des del 15 d'octubre de 2008, és la delegada de Salut de Barcelona. «Cal fomentar que cada arxiprest, a les seves parròquies, dinamitzi la part de la salut per ser propers a les persones que sofreixen, per tal d'oferir-los ajuda i acompanyament personal i encoratjar-los en la seva vida espiritual», assegura la María José, que apunta els tres àmbits d'actuació de la Delegació: el parroquial, l'hospitalari i el sociosanitari.

Per què és tan important la tasca del sacerdot i dels agents de pastoral a l'hospital?

La tasca del sacerdot i de tot agent de pastoral —religiós, religiosa, laic, laica— és important perquè a l'hospital es donen situacions molt claus per a la vida de les persones —alegres o tristes—, que comporten experiències vitals importants. Tot això té una dimensió espiritual per a tothom i també una dimensió religiosa per a catòlics i persones d'altres religions. És molt important poder acompanyar, facilitar aquestes vivències.

Quines pautes cal seguir per oferir acompanyament espiritual?

En primer lloc, escoltar molt bé el que demana la persona i, en funció de les seves circumstàncies personals, oferir-li l'acolliment personalitzat adequat. Després, ajudar a identificar quines són les necessitats i recursos espirituals o religiosos de la persona, per tal d'acompanyar-la. Ara bé, el missatge ha de ser sempre, i en tot moment, honest, esperançat, realista..., per tal d'assumir les limitacions, les debilitats i no perdre la confiança, l'esperança, la fe en Déu. Cal reconciliar-se amb el seu entorn per estar en pau amb si mateix.

Aquest servei també es dona a altres religions?

Sí, cada religió té el seu servei quan una persona es troba en una situació de malaltia o ingressada en un hospital. Sovint, som nosaltres mateixos qui avistem els nostres homòlegs d'altres religions.

Òscar Bardají i Martín

VIDA DIOCESANA

▶ ACTIVITATS DEL SR. BISBE

Aquest dissabte dia 19, a les 11 h. Celebra l'Eucaristia en el 125è aniversari del Col·legi de la Mare del Diví Pastor a Sabadell.

Aquest diumenge dia 20, a les 12 h. Celebra l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a la parròquia de Sant Josep de Terrassa.

A les 18.30 h. Celebra l'Eucaristia al 2n Aplec Diocesà de les Famílies al Santuari de la Mare de Déu de la Salut a Sabadell.

Dilluns dia 21, a les 10 h. Visita l'Escola Sant Lluís Gonçaga de La Garriga en la seva festa patronal.

Del dimarts dia 22 al dimecres dia 24. Participa en la reunió de la Comissió Permanent de la Conferència Episcopal Espanyola a Madrid.

Dissabte dia 26, a les 11 h. Ordena de bisbe a Mons. Salvador Cristau Coll, bisbe auxiliar de Terrassa, a la Catedral del Sant Esperit.

▶ NOTÍCIES

Ministeris de lector i d'acòlit. El divendres dia 28 de maig a les 8 del vespre, Mons. Saiz Meneses va presidir la celebració de l'Eucaristia a la parròquia de Sant Feliu de Sabadell i conferí els ministeris de lector i d'acòlit a cinc homes candidats al diaconat permanent. Foren instituïts lectors els senyors: Àngel Josep Ubieto Lalaguna (de Santa Perpètua de Mogoda), Alexandre Codinach Telesforo (de Cardedeu), Carles Campins Arévalo (de Sant Cugat del Vallès) i José Antonio Clua Sampietro (de Rubí). Fou instituït acòlit el senyor Antonio Monsech Martínez (de Cardedeu). Concelebraren amb el Sr. Bisbe diversos preveres que col·laboren en la preparació i seguiment dels diversos candidats al diaconat.

Confirmacions a La Garriga. El dissabte dia 29 de maig a les 8 del vespre Mons. Saiz Meneses va celebrar l'Eucaristia a la parròquia de Sant Esteve de La Garriga i va administrar el sagrament de la Confirmació a 13 joves de la comunitat parroquial. Van acompanyar-lo Mn. San-

tiago Collell, rector i Mn. Manuel Coronado, secretari particular.

2n Aplec de Famílies de la Diòcesi

«*Família, espai d'amor, de vida i de fe*»

2n APLEC DE FAMÍLIES
Diumenge 20 de juny 2010
Santuari de La Salut de Sabadell

Al Santuari de la Mare de Déu de la Salut de Sabadell. Aquest diumenge dia 20 de juny

12.00 h - Activitat matinal: Gimcana familiar
13.30 h - Pregària a la Mare de Déu de la Salut
14.00 h - Dinar (portar pic-nic: menjar i beguda)
18.00 h - Celebració de l'Eucaristia presidida pel Sr. Bisbe

Totes les famílies hi són convidades
Informació: delegaciofamilia@bisbatdeterrassa.org

tiago Collell, rector i Mn. Manuel Coronado, secretari particular.

Trobada dels preveres joves. El Sr. Bisbe de Terrassa s'ha reunit mensualment amb els preveres ordenats durant els darrers cinc anys. Durant el curs han reflexionat sobre la pastoral juvenil —tot preparant l'Aplec de l'Esperit— i sobre la vida sacerdotal amb motiu de l'Any Sacerdotal. El dilluns dia 31 de maig van realitzar l'excursió de final de curs al Santuari d'Ivorra, en el bisbat de Solsona.

▶ AGENDA

Festa Major de Terrassa. La ciutat de Terrassa celebra la Festa Major en honor dels seus patrons: sant Pere, sant Cristòfor i sant Valentí. Diumenge dia 4 de juliol a les 10 h: Missa solemne presidida per Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, bisbe de Terrassa. Dilluns dia 5 de juliol, a les 12 h: Missa en sufragi dels terrasencs difunts.

Missa diària retransmesa per televisió

De dilluns a divendres a les 12 del migdia, retransmissió de la Santa Missa pel Canal Català. És una iniciativa coordinada pel Bisbat de Terrassa. Un servei pastoral per a persones malaltes o impedides de sortir de casa.

X Aniversari del Grup de Pregària amb cants de Taizé.

El Grup de Pregària de la Capella de l'Acolliment de la parròquia de la Puríssima de Sabadell compleix deu anys de trobada setmanal els dimecres. El grup va començar com a preàmbul de la Trobada de Barcelona 2001. Per a celebra-ho convoca a compartir l'acció de gràcies el dimecres dia 30 de juny, a les 20.30 h al Santuari de la Mare de Déu de la Salut, patrona de la ciutat i de la diòcesi.

Jornada monàstica amb les Carmelites Descalces de la Roca del Vallès.

«Una Jornada amb l'espiritualitat carmelitana-teresiana» el 26 de juny de 10.30 a 19.30 h. Oberta només dones de totes les diòcesis. Bilingüe. Informació per anar-hi i confirmació assistència: 938 703 475 i 606 502 230. cd@carmelroca.e.telefonica.net. <http://www.laspiedrasvivas123.com>. Lloc: Monestir de la Mare de Déu de Montserrat i de Sant Josep Oriol. Camí de Can Grau s/n. (La Torreta).

▶ D'ALTRES BISBATS

Trobada de formació per a preveres i diaques. Organitzada per la Unió Apostòlica del Clergat a Catalunya (oberta al clergat). Del 5 (vespre) al 8 de juliol (dinar). Lloc i inscripcions a la Casa Diocesana d'Espiritualitat, c/ Acadèmia 17. 25002 Lleida. Tels.: 973 266 161 i 695 478 097.

Trobades de Joventut de Taizé. Les properes trobades organitzades per Taizé es faran a: Santiago de Xile (del 8 al 12 de desembre), Rotterdam (del 28 de desembre al dia 1 de gener), Sarajevo (del 3 al 5 de setembre) i Oslo-Torndheim (del 17 al 19 de setembre). Informació: Fr. Cristian, Communauté de Taizé 7, 1250 Taizé France. cristian@taize.fr i <http://www.taize.fr>.

Exercicis espirituals. Els Grups d'Oració i d'Amistat (GOA) organitzen dues tandes d'exercicis espirituals obertes a tothom. Del 26 al 31 de juliol, en castellà, dirigida per Mn. Joan Güell, director dels GOA; del 23 al 28 d'agost, en castellà, dirigida per Mn. Josep Serra, consiliari dels GOA a Barcelona. Lloc: Casa d'Espiritualitat la Immaculada, a Tiana. Informació i inscripcions: Grups d'Oració i d'Amistat, c/ Gran de Gràcia 237, pral. 2a. Tel.: 932 181 005.

REMAD MAR ADENTRO

Una ayuda para el bien de la diócesis

El pasado día 18 de mayo se anunció una muy buena noticia para nuestra diócesis: el nombramiento de un obispo auxiliar en la persona de nuestro querido mosén Salvador Cristal i Coll, vicario general de la diócesis y rector de nuestro Seminario Diocesano. Nuestro obispo auxiliar será ordenado, como ya sabéis, el próximo sábado 26 de junio, en la catedral de Terrassa. Desde este escrito semanal invito a todos los diocesanos que puedan asistir a este acto, uniéndose espiritualmente a la plegaria para que Dios bendiga el ministerio del nuevo obispo auxiliar.

Quisiera remarcar que la finalidad de este nombramiento es el bien de nuestra joven diócesis, la cual ya tuvo la alegría de que uno de sus presbíteros, que era muy próximo y eficaz colaborador mío como vicario general, fuera nombrado obispo de Girona. Cuando el Concilio Vaticano II habla de la figura del obispo auxiliar es muy significativo que remarque que este nombramiento se ha de hacer pensando y buscando el bien de la comunidad diocesana. Merece la pena recordar las palabras textuales del decreto del Vaticano II sobre los obispos. Dice así: «En el gobierno de las diócesis, se ha de proveer de tal manera a

la función pastoral de los obispos de tal modo que el bien del rebaño del Señor sea siempre la razón suprema. Para lograrlo mejor, muchas veces será necesario constituir obispos auxiliares, ya que el obispo diocesano, sea por la considerable extensión de la diócesis o por el número excesivo de habitantes, o bien por circunstancias particulares del apostolado u otras causas diferentes, no puede cumplir personalmente todos los deberes de la función episcopal tal como exige el bien de las almas» (CD 25).

El bien de las almas. Ésta es —y ha de ser siempre en la práctica— la razón y el móvil de las decisiones eclesiales en los nombramientos. Hay una sentencia eclesial que lo dice con gran claridad: «*Salus animarum suprema lex*»: que el bien de las almas sea la ley suprema. Puedo afirmar que éste ha sido el motivo del nombramiento de nuestro querido obispo auxiliar. Agradezco al Santo Padre su bondad y su comprensión de nuestras necesidades pastorales ya que nos concede esta ayuda para el bien de toda nuestra diócesis.

Una ayuda ante todo para mí como obispo, especialmente en funciones tan propias de un obispo como son la realización de la visita pastoral —tan necesaria para el bien de las comunidades cristianas—

y la atención a los sacerdotes, en especial a aquellos que se inician en el ministerio.

Pero es también una ayuda para toda la diócesis, que es extensa y muy densamente poblada, con la necesidad de una presencia episcopal, que los fieles reclaman con toda razón, y que todavía se hace más necesaria al tratarse de un obispado joven en el que son de prever muchas necesidades y tendremos que consolidar muchos aspectos de la vida cristiana.

Además, a parte de nuestras necesidades diocesanas, hemos de mencionar la colaboración interdiocesana, un aspecto que no podemos descuidar. Por ello, estoy seguro de que este nombramiento también nos ayudará en el trabajo pastoral de conjunto, tanto en la provincia eclesial de Barcelona como en el conjunto de las diócesis catalanas y del resto del Estado, dado que los obispos auxiliares son miembros de pleno derecho de las conferencias episcopales.

Con estos propósitos, dispongámonos a vivir la ordenación de Mons. Salvador Cristau como un hecho que es un signo expresivo de la bondad del Señor hacia su Iglesia.

† **Josep Àngel Saiz Meneses**
Obispo de Terrassa